

Sardne

vuostaš juovllabæivvai,

papast

E. F. B. Horn.

Samas jorggali

O. Lützow Holm

pappa.

Kristianiast.

Prenteduvvum Grøndahl ja barne lutte.

1891.

•

suburb

suburb

suburb

suburb

Rakis Ibmel ja ačče!

Mi muitep dam, mi dpatuvai duom ija, go Jesus riegadi. Oabmegæčček, guđek ikko legje gocetæme sin æloidæsek, ojdne engel, gutte bairti nuftgo dat čuvggis bæivve. Duot engel læi vuolgatuvvum dust sardnedam varas, atte dal læi mailme bæste riegadam. Mi gitep du, agalaš ačačæmek dam almostusa oudast. Addašik migjidi, atte mi rievtoi vuoinast ja duottavuodast arvedifčimek, maggar buristsivdnadus dat dpatus læ migjidi buokaidi! Amen.

Tekst: **Lukas Evang. 2. 1—14.**

Nuft čuojai juovllabæive Evangelium. Basse ačče, basotifčik min du duottavuodad siste; du sadne læ duottavuotta.

Rakis Kristus ustebak!

Mi diettep galle buokak, man stuores maidai dalaš bæivin illo lavve læt, go olmuš riegad mailbmai. Sagak dam birra gullujek dallanaga daggo birrasin ja bægotuvvujek maidai fulkidi ja ustebidi, guđek læk orromen gukken erit. Nubbe olmuš nubbe maŋ-

nel boatta fargga gæcēat dam uccakaža; dastgo vaiko daggar manna uce læ, de dat almaken læ sivdneduvvum Ibmel gova mielde. Ja go mi gæcēap dam ucca manača stuora ravas čalmidi, de dat læ dego mi matašeimek gæcēat Ibmel ječas albmai. Buokak, guḏek sisa bottek, savvek vanhemidi likko. Gi olbmuid i dam daga obba vaimostes? Gi son dat olbmuš læžža, gutte i mielastes særvva ače ja ædne illoi ja doaivvagidi?

De gullujek maidai davja mangga čabba sanek daggar ucca manača gietkam lutte. Galle vægja dpatuvvat, atte soabmasak rametek dam ucca manača ja cælkek vanhemidi: „Dat bardne luntaš, daihe dat nieidaš aigo dodnoidi vissaset ilo dakkat“. Daidda daggar savaldak ollašuvvut, mutto davja dat galle i ollašuvvu. Dastgo mi olbmuk, mi mattep galle buoremusat savvat, mutto mi læp aivefal hæjos sivdnadusak, guḏek læp oanekēs oaidnek. Mist i læk i mikkege famoid ittaš bæive harrai, man sagga vela uceb dalle obba ællema harrai. Daidda manna almaken fargga buöccat ja arrad jabmet, jus de man ollo savaldagaid mi dam oudast læžžap ouddanbuktam; daihe jos boaresvuoda ragjai ælla, de dat daidda ferttit ollo likkotesvuoda gillat. Jos daggar ucca manaš i galgga oažžot maidege æra likko ja væke go dam, maid vaivan olmušrieppo vægja sudnji fuollat, de mana hægga manemužži nogaši daina jabmemin, mast i læk bæssa-

mest, — de dat vuolgga sævnjadouoða ja ija sisa čappis havddai, mast erit mi æp væje dam ouddanravkkat.

Nuft gævva, go lundulaš olbmū-manna riegad maĩlmai.

Go Jesus riegadi Betleheimest, de læi maidai illo. Josef ja Maria læiga ilost ja gittalæiga. Oabmegæččēk mæcest botte savvam varas sodnoidi likko. Olbmuk botte gukalmas ædnamin dærvatet dam ucca manāa. Legje maidai buorre sagak einostuvum dam mana birra. Dam dafhost læi galle Jesus riegadæbme ærra manai riegadæme lakasaš. Stuurra ærotus læi almaken; ja mi ærotusaid? Dat ærotus, atte go Jesus læi riegadam, de æi boattam duššefal olbmuk, hæjos sevnjudattum olbmuk, dærvatam varas, mutto Ibmel engelak botte ja ramedegje Ibmela mana riegadæme diti. Ibmelest si bukte olbmuidi sanid, gi Jesus læi, maid son galgai dabe maĩlmest dakkat, ja maggaren su oasse galgai šaddat. Ibmel hærvas engel, gæst čuovgadvuotta baiti nuft, atte sevdnjis igja bæivven šaddai, almostatti ječas oabmegeččēdi celkededin: „Mon muitttalam digjidi stuora ilo, mi galgga dpatuvvat buok olbmuidi. Digjidi læ odne bæste riegadam!“ Dal læi son riegadam, gæn birra engel Gabriel læi cælkam Mariai: „Son galgga læt gonagas Jakob vieso bagjel agalažat ja su gonagasrikast i galga læt loappa“. Ja dallanaga mañnelgo vuostaš engel læi sardnom

oabmegeččidi, de gullui gitoslavla dam oaidnemattom almalaš ædnagvuodast, mi mainoi Ibmela ja čuorvoi: „Gudne lekus Ibmeli allagasast! ja rafhe ædnam alde! ja olbmuidi buoredokkalašvuotta!“

De mi dal oaidnep, atte stuora ærotus læ Jesus riegedæme ja ærra manai riegedæme gaskast. Go okta mist rieged maillmai, de dam diti i čuvgodišgoađe, i mikkege jienaid gullu almest, ige engel almostuvvu. Aivefal olbmuk sardnuk, mutto Ibmel oktan engeldesguim orro javotaga.

Mutto lægo dalle dat ašše nuft arvedæmest, atte Ibmel rakista aivefal Jesusa ja dokkita duššefal su, mutto atte mist son i fuola? I eisegen. Vuttivalde burist, maid engel celki oabmegeččidi: „Mon muittalam digjidi stuora ilo, mi galgga dpatuvvat buok olbmuidi. Digjidi læ odne bæste riegedam“. Jesus i læm boattam maillmai ærotam varas ječas nuftgo erinoamaš oabme min vaivan olbmua særvest erit, mutto væketam varas min buokaid juksat dam hærvastvuoda ja ilo, maid son okte galgai adnet, go son læi ollašuttam su dagos migjidi bæstujubmen. Min ačče almest sarnoi engela njalme bokte stuora ja čabba sanid dam Jesus maana birra. Äi læk goassege gullum daggar sanek guđege æra mana birra mailmest. Ja ačče dobbe bagjen i læk hægjo ja vuometæbme nuftgo mi olbmuk læp. Maid son oudal cælkka, galgga vissaset olla-

šuvvut. Maid son engelides ja profetaides bokte læ ouddal sardnom mana Jesus birra læ maidai juokke dafhost ollašuvvum, dađemielde go aigge læ vassam. Mutto buok buorre, maid ačče læ ouddal duođastam su barnes birra, dat læ maidai migjidi joavddam. Mi buokak, rakis ustebidam, guđek dasa læp čoagganam, buok olbmuk birra buok mailme mietta, mi mattep, go mi duođai datop, šaddat særvolažžan dam buristsivnadussi, maid ačče læ barnes bagjeli gulatam; dastgo alma son læ bæste buok olbmuidi. Alma engelak čurvvu: „Gudne lekus Ibmeli allagasast, ja rafhe ædnam alde ja olbmuidi buorredokkalašvuotta!“ Vuttivalde burist daid mañemuš sanid: „Olbmuidi buorredokkalašvuotta!“ I læk aivefal Jesus, gæsa Ibmel ačče liko. Ibmel gavdna ilo min buokai siste, rakista min ja aiggo mielastes dakkat burid min vuostai aigest ja agalašvuodast. Son rakista barne ja rakista damditi maida buokaid, guđek oskuk barne ala ja gæi oudast bardne rokkadalla. Dastgo Jesus rokkadalla min oudast cælkededin: „Ačačam! mon datom, atte si, gæid don læk munji addam, lifče maidai mu lutte, gost mon læm, vaj si oainaše mu hærvvasvuođa, maid don læk munji addam“. (Joh. 17, 24).

Vaiko i mikkege čuovgaid baite almest dam boddo, go min manak riegadek, vaiko i mikkege jienaid engel njalmest gullu sin bagjeli, de æp mi almake galga læt morra-

šest. Buok min smavva manak gullek Jesusi. Alma son læ cælkkam: „Diktet ucca manačid boattet mu lusa; dastgo Ibmel valddegodde gulla daggaražaidi“ (Mark. 10, 11). Damditi mi maidai gastašep min manaidæmek, vaj mi galggap læt aibas vissasak dasa, atte si læk boattam Jesus lusa; dastgo Jesus læ ješ cælkkam: „Ærrebgo guttege riegad čacest ja vuoinpast, i son matte boattet Ibmel rika sisa“. (Joh. 3, 5) ja: „Gutte osko ja gastašuvvu, son šadda audogassan“ (Mark. 16, 16). Jos daidda læt ballo ja æppadus min vaimoi siste go min manak riegadek, damditi go si, guđek savvek burist manaidi ja dærvatek daid, læk duššefal hæjos, sevnjudattum olbmuk, de berre almaken dat æppadus aibas nokkat dam bæive, go manna gastašuvvu; dastgo dalle læ dat uccekaš šaddam Ibmel mannan ja Kristusa arbbinguoibmen Ibmel riki ja dam hærvasvutti. Jos vela daptuvaš, atte manna oane-kaš boddo gæčest buocca ja jabma, de mist daddeken berre læt buorre doavvo ja mi berrip oskot dam, atte manna læ Jesus lutte. Ja go manna bajasšadda, de mi læp gædnegasak muittalet mannai Jesusa birra ja avččot mana oskot su ala, rakistet su ja doallat su goččo-mid; de i mikkege bahaid mate mannai daptuvvat. Ja manna galgga, jos dat bisso su gastalittos siste, mannat sisa hærvasvutti dobbe albmai, lika visses go Jesus ješ læ mannam dam sisa.

Mutto go dal Ibmel engeli ja profetai

bokte addi einostuvvut nuft stuorra hævas-
vuotta Jesus mana birra, ja go mi, guðek
læp sudnji gastašuvvum, duostap ramadallat
doaivodedinæmek dam sæmma hævasvuoda
Ibmel lutte, moft læi dalle væjolaš, atte
Jesus ferti gillat nuft ollo bahaid dabbe ædnam
alde. Læigo dat engeli einostusai mielde?
Ja æpgo migis fertte moaddešlai bahaid gillat
dabbe vuollen? Ferttip galle ja fertte mai-
dai Jesus gillat. Daggar bavčas læ læmaš
darbaslaš, mutto dat bisti dušše oanekaš
bodduš.

Jesus gillai duoðai hirbmad ollo bahaid
sikke sielo ja rubmaša bælest, ja ferti gillat
buok daid bakčasad min diti. Mutto almake
dat bisti dušše muttom aige. Dal dat læ
aibas bogjelvassam, dal i son gilla æmbo!
Go son duom gukkisbærjadaga Getsemane
gilvvagardest ja ruosa muora alde læi guod-
dam buok givsid sielo ja rubmaša bælest ja
dam lakai gillam buok min rangastusa, de
son manemužži bakkodi ja čuorvoi: „Olla-
šuvvum læ!“ De son læi gagjujuvvum buok
bakčasin ja buok vaivest, de manai son jab-
mema čaða sisa su ačes lusa. Dal læ son
nuftgo vuoitto hærra ædnag hævasvuodain
čokkamen ačes olgiš gieda bæld. Dobbe
son čokke buok su ustebides biras, sikke
stuorraid ja uccakažaid. Jos mi matašeimek
gæččat su rika sisa, de mi galle dobbe gavna-
šeimek manga ucca manačid, guðek baivest
baittjujuvvum gilvvagardi siste læk dukku-

raddamen Ibmel engeliguim, guḏek oapatek manaidi Ibmel ibmašid, daidi manaidi, guḏek læk arrad jabmam ja gæi jabmema diti mi dabbe læimek morrašest. Jos matašeimek gæččat, de gavnašeimek mi maidai ædnag boares olbmaid ja nissonid, gæid mi dabbe læp gudnijattam ja rakistam; si læk bæssam buok ædnam ællema bakčasiid vuolde erit, ja si læk dal orromen vuoinastedin ja dærvasmattededin ječaidæsek buok vaive loapa maḡḡel. I læk oktage daina audogasain dobbe bagjen, gutte vaidal dam bagjeli, maid son dabbe vuollen læ gillam. Dat læi jo bistemem duššefal oanekaš bodduš. Si læk dal gitemen, aivefal gitemen buok oudast, - gitæk dam oudast, atte si dabe ædnam alde læk oappam dovddat sin Hærrasek ja bæstesek, - si gitæk, dainago son addi sigjidi gierdavašvuoḏa oskot sudnji ja doaiVVot su ala gidda maḡemuš ællem boddo ragjai. Go sin jurdagak læk mannamen maḡas guvllui, de sin vassam ællem ædnam alde orro sin mielast dego igjagoccem, dego oanekaš vaile ja vuordagi boddo, mi almaken i læm aibas ilotaga, - dego gæččalusa ja rakadusa boddo, mi almaken læi sigjidi avkalaš, erinoamačet dainago si sin ællem beivinæsek rakaduvvujegje dokkalažžan Ibmel riki.

Go engelak Jesus riegadæme boddost bakkodegje illočuurvvomin, de æi si sardnom maidege dam birra, maid son galgai gillat. Buok sin sanek legje aivefal maidnom ja

ramedus sanek. Buok læ čuovgas alma sævnjadasa taga, illo ja gitalusak alma biekkomjiena taga. Jos læ mikkege basid, goas migis maidai læp gædnegasak avvodet ja gitet, luottet buok vaiddemušaid ja buok hærdotesvuoda, de dat læ duoda juovllabasek. Gavdnujuvvujek galle æra boddok min ællem-aigest, æra basse bæivek, goas mi æp mate diktet mailme mænnodaeme ja min ječčamek stuorra suddo vaidalkættai: Mutto juovlla aigest ferttek dak morašlaš jurdagak gaidat. Alma gæččēt Jesus mana, moft son læ væl-lamen krubba siste! Son dat læ, gutte galgga guoddet min suddoid, ja moraš min suddoi diti galgga sojatet su bæste hame ja ganjal-dattet su čalmid.

Mutto dat odne æska riegadam i guodde daggar mærkaid. Man čabbes, man čuovggad ja almalaš son vælla dast! Josef ja Maria, nuorta ædnam visak, oabmegæčček ja vela engelak almest, buokak dovde duššefal likko ja ilo, gæčadedinæsek su čalmidi, guoratal-ladedin su hame, mast Ibmel agalaš hærvastvuotta juo oidnujuvvui billedkættes ja moivikættes čuovggasin. Damditi galggap mi dal illodet gutteg guimidaemek guim ja vajaldattet buok min morrašidamek.

Dam njalga juovlla-aige sist
mi illodet dal oažžop,
ja viššalvuodain ramedet
min Ibmelæmek armo.

Ja jos vela mi, olles olbmuk, æp vægje

suppit min morrašidamek aldamek erit, de gæčadekop mi daid uccakažaid, guđek doalladedinæsek gutteg guimidæsek gieđain birra birra danssimen læk. Igo dai uccakažai avvodæbme vægja illodattet maidai min? Æpgo mi berrim illodet sæmma lakai ge dak ucca manačak.

Alma morrašet æp mi berre dal, go migjidi læ bæste riegam. Mutto ovta mi berrip dakkat - ja dakkat dam ollasi: - mi berrip gitet. Ane muitost, atte engelak gitedin bakkodegje: „Gudne lekus Ibmeli allagasast!“ vaiko si æi darbašam bæstujume. Mutto si særvve min illoi. Dat læ maidai illo sigjidi, gæidi daggar fidno oskelduvvu, buktet olbmuidi buorre sane. Mutto ain sagga stuoreb ilost berrik don læt, berrim monge læt; monnoidi læ jo Jesus boattam bæsten. Vuttivalde, moft du dille lifči læmaš, jos son i livče boattam, jos son i livče gagjom du vašalažain, suddost, jabmemest ja satan rikast, ja moft dat dal læ, go obba su dakko læ nuft burist ollašuvvum. De mana dokko ja gite du ibmelad ja du bæstad! Sægot ječad dam stuora ilolaš jovkkui, mi Ibmel maidnoma lavllo. Jurdaš buok dai mangga duhat olbmui ala birra buok mailme mietta, guđek odne læk gitemen ja rokka-dallamen. Oce maidai aldsesad okta sierra olbmutes baike, gost i oktage du oaine, gost don matak læt okto du Ibmelinad ja adde sudnji maidai dobbe du gitalusaidad. Igo

læk du vaimo siste čiegnalis darbašvuotta gitet, gitalet? Matakgo dan orrot galmas, javotæbme ja jaskad daggar bæive go odnabæive? Muite buok dam, maid Jesus læ du oudast dakkam, maid son læ gillam du oudast, ja maid son ain dal bargga du bællai juokke have go son ouddanloaidasta ačes ouddi ja rokkadalla du oudast. O! duođai, duođai! Jos oktage gavnjuvvu, gutte ansaša gitosid mist, de son galle daid ansaša. I mist læk mikkege æraid, maina mi mattep makset sudnji buok su loapamættom rakisvuoda. Gi dietta? Galle vægja nu læt, atte mi illodattep su vahaš, jos mi dal gitep su.

De dakkop mi dalle dam!

Rakis buristsivneduvvum bæstačæmek! Don, gutte læk boattam mailbmai dakkam varas suddolažaid audogassan; i oažo dat bæivve loppï mannat, ouddalgo mi, buokak okta račest ja ješgutteg ješječas oudast, čieñ-alemus vaimoi bodnest læp addam dudnji gitalusaidæmek. Aigokgo daid vuostaivalddet, jos vela min sanek læk harvvak ja hæjok? O rakis Hærračæmek, mi diettep, atte don datok. Læge don, buristsivneduvvum Hærra, rameduvvum ja maidnujuvvum, go don duođairakkan bottik mailbmai bæstet min vaivan, suddolaš olbmuid, vaj buok, mi profetai bokte læi einostuvvum duođai ollašuvvuši, go don ik biettalam buok bakčasid gillamest, mai vuöllai don ferttik mannat, ja damditi go don bæivalažat rokkadalak min buokai oudast.

Gitos! Gitos! Addašik migjidi alo ja juokke aige gitet, dovdastet du hærvas nama gidda min jabmem boddo ragjai, vaj mi dalle maidai mattep ramedet du ja maidnot du almest, go don čokkek min stuoreb ja buoreb basidi oktan Ibmel engeliguim, oktan dai bestujuvvumi joavkoin.

Gitos ja gudne lekus Ibmeli
allagasast!

Lapponica 426.

ja
as
aj
d-
eb
n,

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Several lines of faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

A single line of faint, illegible text, possibly a section header or a specific note.

A block of faint, illegible text, possibly a paragraph or a list of items, continuing the bleed-through from the reverse side.

Another block of faint, illegible text, continuing the bleed-through from the reverse side.

A block of faint, illegible text, continuing the bleed-through from the reverse side.

A final block of faint, illegible text at the bottom of the page, continuing the bleed-through from the reverse side.